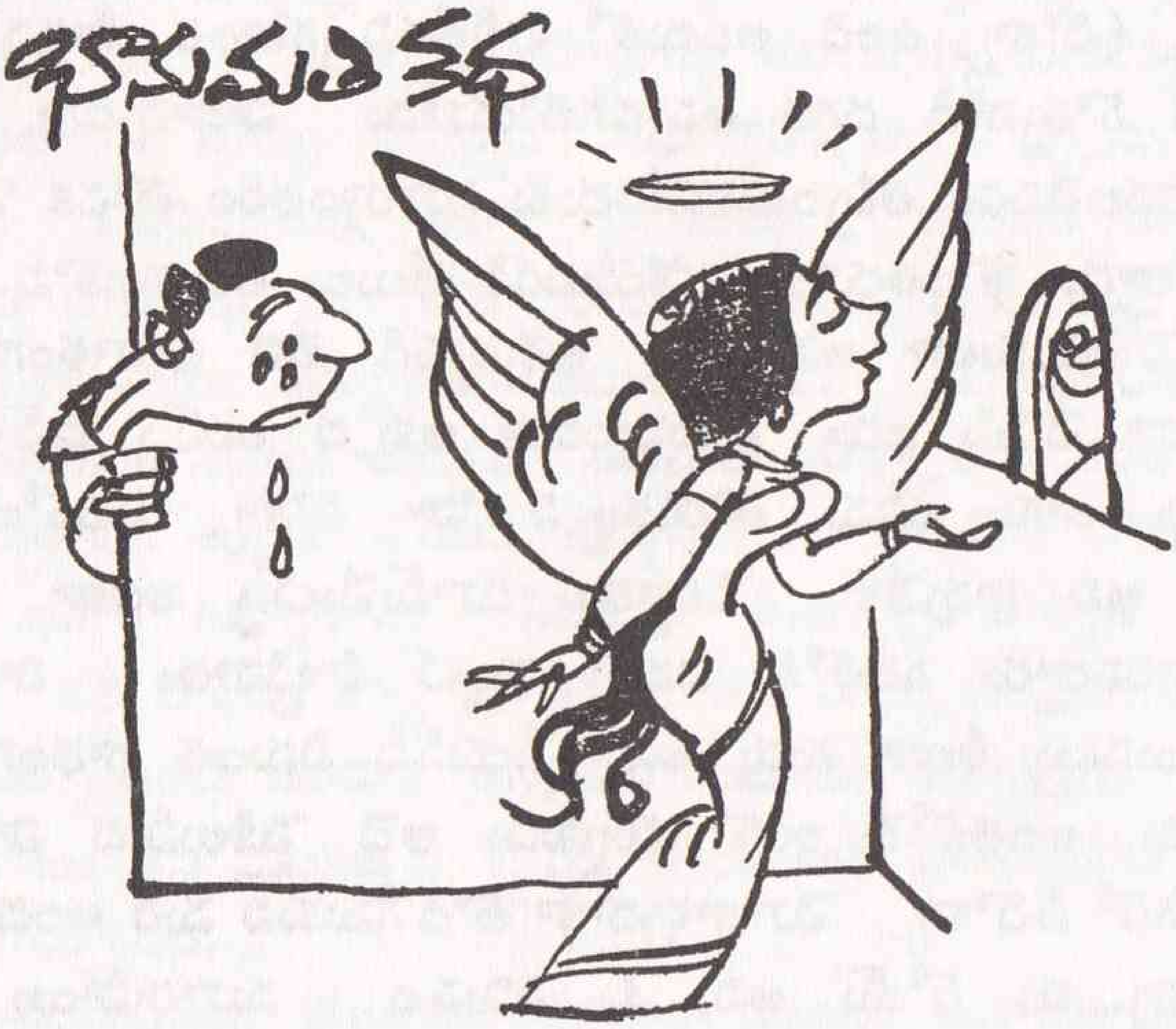

ఇవన్నీ తండ్రికి కొడుకు చెప్పేవికావు. చెబితే ఐదారు మాటలకోమాటు భానుమతి మాట రాకతప్పదు. అసలు గుర్నాధం ఫోర్తు బియ్యే చదువుతున్నప్పుడు మాటిమాటికీ ఈమాటే వచ్చేది.

అప్పట్లో అప్పారావు ఆదుకోకపోతే గుర్నాధం చెడ చదివేసి పాసైపోయి ఊరుకునేవాడు. కాలేజీలు తెరచిన కొత్తలో అప్పుడే సెకండియర్ స్టూడెంట్లంతా ఫస్టియర్‌లో ప్రేమలేఖలన్నిటికీ తరువాయిలు రాస్తూ, సశేషాలు సాగదీస్తూ, ద్విగుణీకృత ఉత్సాహాలతో జరిగిన కథలను కొనసాగదీస్తున్నారు. సీతలూ, సరోజలూ కనబడగానే లాస్టియర్ మీకు కాలేజీనుంచి బస్టాండుదాకా సాయం వచ్చిన వాడిని అంటూ పరిచయాలను తిరిగి గుర్తుకు తెస్తున్నారు. ఒక సాయంకాలం వేళ అందరూ అ ధ్యాసలో ఉండగా ఎక్కణ్ణించో అప్పారావు బయల్దేరి వీరాభిమన్యుడిలా ముందుకు పోతున్నాడు. ఒక్కొక్కణ్ణే పలకరించి ఒక హలో (రెండు రూపాయలు) హలోహలో (నాలుగు) హలో కులాసా (అరు) అంటూ లెక్క ప్రకారమే లెక్కనందుకుంటూ ఒక వరస పూర్తి చేసి చివర కొచ్చే వరకూ అప్పారావుకి అప్పిచ్చిన మహాదుష్టుడొకడు క్రూరంగా కర్కశంగా కఠినంగా ఆపళంగా అతన్ని నిల్చున్నపళంగా వంటినున్న డబ్బంతా వొలిచేసుకొని పొమ్మన్నాడు.

అప్పారావు నిరుత్సాహపడ్డాడా? లోకంమీద అందరిలా అతన్ని తిట్టుకున్నాడా? శపించాడా? ఆఖరికి అతనిమీద నిల్చున్నపళంగా "క్రూర అప్పులవాడు" అనే ఒక లావుపాటి సాంఘిక నాటకంగాని, చచ్చు సంభావన ఓ తెలుగు సినిమా (పెరుమాళ్లు మార్కు)డైలాగుగాని రాసి పారేశాడా? లేదు. వాటన్నిటికీ టైములేదు. అర్జెంటుగా

అట్నించటే లవర్స్‌డెన్ లాడ్జిలోకి పోయి పడ్డాడు. అక్కడ జనాభా అంతా కాలేజికి సెలవు పెట్టి మరీ ఫీలవుతూ నేపధ్యప్పాటలు పాడుకుంటున్నారు.

హలో కులాసా? అన్నాడు అప్పారావు ఉత్సాహంగా కళ్లు చికిలించి.

ఎవరూ కులాసాగా లేరు. ఇది పనికాదనుకొని, అక్కడున్న అక్కడ లేనివాడి సిల్కు చొక్కా (చొక్కా ఉండి, అందులో శాల్తీలేదని గ్రహించ ప్రార్థన)లో ఎక్కిపోయి వీధినపడి ఒక గొప్పవాడి దగ్గర అప్పడగబోయాడు హడావుడిగా. దారిలో ఇంకో బాకీలవాడు కనబడేసరికి తప్పించుకునేందుకు మార్గాంతరం తోచక 'మార్గాంతరాన్ని' బట్టి పరుగెత్తాడు. కొంతదూరం పోయేసరికి జేబులు తడుముకొని అరె నా దగ్గర డబ్బుంది అప్పెందుకుటా అనుకుని ఆశ్చర్యపడి లేచి ధారాళంగా దానధర్మాలు యజ్ఞయాగాలూ చేసేసి ఖర్చు పెట్టేస్తుండగా అక్కడ లవర్స్ డెన్‌లో గుర్నాధం స్నానంచేసివచ్చి లాగు బనీను తొడుక్కుని 'నా చొక్కా ఏదిరోయ్ వాట్ మై షర్టు వ్వేర్' అని గావుకేక పెట్టాడు. రూమ్‌మేట్స్ అంతా ప్రేమసీమలోంచి ఒక్కసారి జారిపడ్డారు గదిలోకి. ఎవరో నల్లటి పొట్టివాడు హడావుడిగా వచ్చి తొడుక్కుపోయినట్టు లీలగా గుర్తు అని ప్రేయసిని ఏమంత గాఢంగా ప్రేమించలేని వాడొకడన్నాడు. అంతలోకే ఇంకో మిత్రుడు అద్దె సైకిలుమీద హడావుడిగా వచ్చి గుర్నాధం, ఎవడో నీచొక్కా మోకాళ్ళదాకా తొడిగేసుకుని మరీ అందులోని డబ్బంతా తగలబెట్టేస్తున్నా....డు రోయ్ అని, ఓ నిమిషం మూర్ఛపోయి తిరిగి స్పృహ వచ్చాక భానుమతి మిడ్‌లాండ్ కెళుతోంది అని కష్టంమీద చెప్పిపోయాడు. గుర్నాధం గుండె గుభేలుమంది. ఇపుడెలాగా – కొంప మునిగింది. భానుమతి మిడ్‌లాండ్‌కి వెళ్ళినప్పుడు తను వెళ్లకపోతే ఇంకేముంది. చొక్కాలేదు. ఈపాటికి అందులో డబ్బా వుండదు. నీరుగారి పోయాడు. ఎవరైనా ఓ చొక్కా, రెండ్రూపాయలూ అప్పివ్వండన్నాడు. చొక్కాలున్నాయి కాని, ఎవరి దగ్గరా డబ్బులేదు. ఇళ్ల దగ్గర్నుంచి మనియార్డర్లొచ్చి అప్పుడే మూడు రోజులు అయింది. ఇంకా యెక్కడ డబ్బుట!

గుర్నాధం హడావుడిగా కంటికి నదరుగా వున్న రెండుమూడు చొక్కాలు తొడుక్కుని అప్పారావుకోసం బయల్దేరాడు. డబ్బులేకపోయినా చొక్కా ముఖ్యం. అది లక్కీ షర్టు. అది వేసుకున్నప్పుడే భానుమతి తొలిసారి నవ్వింది. ఆ ఫలానా చొక్కా అబ్బాయి లేడూ అని యెవరితోనో అంటూ వుండగా తను విన్నాడు.

పార్కు దగ్గర దొరికాడు అప్పారావు. ఎవరో గుడ్డివాడికి రూపాయి దానమిచ్చి ఘోరున ఏడ్చి పుణ్యం గడించాలన్న ఆధ్యాత్మిక చింతనకొద్దీ తన దగ్గర మిగిలినది రెండు రూపాయల నోటు అయినందువల్ల మీ దగ్గిర రూపాయుందా? అని అడిగాడు.

అప్పడుగుతున్నాడన్న అపోహతో అతను తల తాటించాడు. అలాకాదు ఫరవాలేదని ఇతను బలవంతం పెట్టాడు. గొడవయేసరికి ఎవరో రౌడీ వచ్చి గుడ్డివాడి డబ్బు దోచుకుంటున్నావా అని కూకలేసి అప్పారావు చేతిలో రెండూ పట్టుకు ఉడాయించేశాడు.

గుర్నాధం నోరెత్తి ఒరేయ్ అనేలోగానే, అప్పారావు అప్పు వసూలు చేసినంత చురుగ్గా ఇదంతా జరిగిపోయింది.

గుర్నాథం అప్పారావుని తిట్టిపోశాడు. ఇప్పుడు సినిమా కెళ్లకపోతే ఎలా అన్నాడు. వెళ్ళడం ఎలా? అని కూడా అన్నాడు.

అప్పారావు అతన్ని ఓదార్చి అతని చొక్కా అతనికిచ్చి అతను తొడుక్కున్న చిన్నదాంటో తను సర్దుకొని పద చెబుతానని కొంచెం అసింటా ఉన్న హాస్టలుకు దారి తీశాడు. ఆ హాస్టలు గదుల్లో అప్పారావు మిత్రులు– అప్పిలిచ్చేవాళ్లు, ఇవ్వనివాళ్లు చెల్లాచెదురుగా ఉంటారు. ఆ గదుల్లోనే అప్పారావు తన చొక్కాలు కొన్ని స్టాండులికి తగిలించి ఉంచుతాడు. వాళ్ళు పరాగ్గానో, చిరాగ్గానో ఆ చొక్కాలు తొడుక్కుని, వాటితో వెళ్ళి ఎవరిదగ్గరేనా అప్పు చేయవచ్చు. అలాటప్పుడు అప్పారావు డేగలా వాడిమీద వాలి, ఇది నా చొక్కారోయ్ అని గావుకేకపెట్టి ఉన్న పళంగా అది విప్పుకు చక్కాపోయి నిమ్మళంగా జేబులో తడివి చూసుకోవడం పరిపాటి. ఒక్కొక్కసారి అయా నేస్తాలు డబ్బుతో ఉన్న ఆ చొక్కాలను గదిలోనే స్టాండుకి తగిలించి ఉంచుతారు. అపుడు సరేసరి. డబ్బుమటుకు తీసుకొని చొక్కా అట్టేపెట్టి చక్కాపోతాడు. ఇవాళ గుర్నాధాన్ని సినిమాకి తీసుకెళ్ళే బాధ్యత మీదవేసుకొని అతను హాస్టలులో ఒక రౌండు కొట్టి చూశాడు. తన చొక్కాలు నాలుగు పత్తాలేవు. బహుశా డ్యూటీలో ఉండి ఉండాలి అని విచారించాడు అప్పారావు.

అఘోరించాయి అని విసుక్కుని టైమైపోతోంది అని చేతకానివాడి శివతాండవం ఒకటి చేశాడు గుర్నాథం.

ఇక లాభంలేదని, పద, హాలుదగ్గర కెళదాం ముందు అన్నాడు అప్పారావు.

గేటులో టిక్కెట్లు దొరక్క వచ్చేస్తున్న ఒక సుబ్బారావును కాలరు పట్టుకొని అవునుగాని ఒరే నువ్వూ– అనే వరకు అతను జేబులో రూపాయా యిచ్చేసి, ఇంతేవుంది బ్రదర్ అని తప్పుకు పారిపోయాడు–చొక్కా చేతిమడతలో పదిరూపాయల కాగితాన్ని పరామర్శించుకుంటూ.

ఇంకో పదినిమిషాలలో రెండు రూపాయలు తెచ్చాడు అప్పారావు.

ఎక్కడివిరా అన్నాడు గుర్నాథం.

సీత ఇచ్చింది.

సీతా? సీత నీకు తెలుసా? అన్నాడు గుర్నాథం హుషారుగా.

నాకు పరిచయంలేదు. నీకు తెలుసటగా. నీక్కావాలని చెబితే రెండూ ఇచ్చి, చాలా అని కూడా అంది పాపం అన్నాడు అప్పారావు వినయంగా.

గుర్నాథం హైజంప్‌లో పోల్‌వాల్ట్ రికార్డు బద్దలు కొట్టేసేవాడే గాని అంతలో గేటులో భానుమతిని చూసి, తన స్థితి తలచుకొని దిగాలుపడి కుంగిపోయి స్తంభంచాటు బెంచీమీద కూలబడిపోయాడు.

అదేవిట్రా అశోకవనంలో సీతమ్మవారి పోజా నువ్వూను–లే టికెట్టుకొందాం అన్నాడు అప్పారావు.

అంతలో రూపాయిపావలా గేటు దగ్గర కలకలం బయల్దేరి అక్కడి క్యూ దివాలా ఎత్తినవాడి పరువులా చితికి చెల్లాచెదరైపోయింది.

డబ్బున్నవాళ్ళూ, భానుమతికోసంకాక సినిమాకోసం వచ్చేవాళ్ళూ పై టికెట్‌కు ఎగబడుతున్నారు. భానుమతి అలవాటు ప్రకారం చెలికత్తెతో కలసి రూపాయప

ధ్యానులుగణాల వేపే రాజహంసలా తారు రోడ్డుమీద చెవర్లెట్ కారులా, పట్టుదారం మీద ముత్యంలా, వీణమీద స్వరాలలా, బ్రహ్మదేవుడి దగ్గర్నించి వరాలలా, సంగీతంలా వెళ్ళిపోయి 'టూ ప్లీజ్' అంది.

అయిన కాకపోయినా—ఆడపిల్లలు, అందులోనూ చదువుకుంటున్న వాళ్ళు వన్ ఫోర్టీన్ కెళ్ళడం ఏమిటి? కలియుగం! ఎడ్యుకేషనల్ స్టాండర్డులు పడిపోయాయంటే పడవుమరీ అన్నాడు అప్పారావు కోపంగా.

ఛస్ నోర్మూయ్, వెధవ లెక్చరూ నువ్వూను. ఎవడికి కావాలి నీ బొల్లు విడో లెక్చర్లు అన్నాడు గుర్నాధం శాంతానికి చేతనైనంత వరకూ అభినయం పడుతూ.

మనం ఇలా నా స్కాలర్‌షిప్‌మీద చర్చించితే ఇది పూర్తి అయేలోగానే ఆ టిక్కట్లు కూడా అయిపోతాయి. భానుమతి సినిమాకే మనం యింటికేను. కర్తవ్యం ఆలోచించుము అర్జునా అన్నాడు అప్పారావు. అరుంబావైంది. ఆలోచనకు టైము చాలదు. దానికి ముందు బుర్రెక్కడుందో జ్ఞాపకం చేసుకు తెచ్చుకోవాలి ఎలాగో.

గుర్నాధం దగ్గరలో ఉన్న గోడమీద ఒక మసిబొగ్గు గీత ఏరుకొని దానిని తేరిచూస్తూ పరధ్యానంలో పడిపోయాడు.

ఆ? అన్నాడు గుర్నాధం తేరుకొని.

ట్రిక్కు ఆలోచించి పెట్టరాదా అంటున్నా అన్నాడు అప్పారావు.

హూ! లైఫే ఓ పెద్ద ట్రిక్కులా వుంది.

హోరి నీ దుంపతెగా! అడగ్గానే అప్పు దొరకా! ఎంత కొటేషనన్నావురా. టైము లేదుగాని తల తాకట్టేసేనా అక్షరలక్ష లిప్పిద్దును అన్నాడు అప్పారావు.

ఉందా ఏమిటి నీకు.

అప్పారావు నవ్వాడు. అందుకేగదా నీ బుర్ర అప్పడిగాను. సరేగాని నువ్వలా నీరసపడి నీరు కారిపోతే ఎలా? అరుంబావైపోయింది. భానుమతి లోపలికెళ్ళి కూర్చుంది. ఇంక సినిమా మొదలు పెట్టేస్తారు, నువ్వింకా అప్పుగురించి ఆలోచించవు ఎలా?

గుర్నాధం పూర్తిగా మేలుకొన్నాడు పరాకులోంచి చిరాకులోకి. ఆ క్షణంలో కోపంలో అతనికి అప్పారావు పేరు గుర్తురానందువల్ల ఇడియట్ ఫూల్‌వంటి పేర్లతో వాక్యాలారంభించి ఈ దుస్థితికి కారకుడూ, స్నానం చేస్తున్న తన చొక్కాని తొడిగేసుకొన్నవాడూ (చొక్కా స్నానం చేస్తుందా అని విట్టు వెయ్యడానికి అప్పారావు జంకాడు) అందులో డబ్బుని అప్పారావు నాన్నగారి సొమ్ములా ఖర్చు పెట్టేసినవాడూ అంటూ అప్పారావుని పేర్కొని, ఇప్పుడు ఎక్కడో అక్కడ అప్పు తెచ్చి టిక్కట్లు కొనే హక్కు అతనికే దత్తం చేస్తున్నట్లు ప్రకటించాడు ఉదారంగా.

చాలా కృతజ్ఞుడిని బ్రదర్! కాని, ఒక్కటే చిక్కు, నేను అప్పు అడగడం ఆరంభిస్తే ఆగడం తెలీదు. అభిమన్యుడిలా అలా చెక్కేస్తూ పోవడమే. అలా వసూళ్ళు చేసుకుంటూ ఏ చిలకలపూడిలోనో ఆగుతాను. అప్పటికి సినిమా మొదలైపోతుంది. అదీకాక నాకు అప్పివ్వాలని తహతహలాడిపోతున్న వాళ్లతో ఈ భూమి కిటకిటలాడిపోతున్నట్లు తోచదు. కాన నీవే అందుకు ప్రయత్నించు. వెనక

నా అండదండలు ఉండనే ఉంటాయి అన్నాడు అప్పారావు పది అడుగుల అవతల ఒక క్రూర అప్పులవాణ్ణి చూసి, హఠాత్తుగా వినమ్రుడై తలవంచుకుని.

టిక్కెట్టు కొనేసి, సీట్లలో రుమాళ్లు పడేసిన వాళ్ళంతా ఇవతల కొచ్చి సిగరెట్లు ముట్టించి "బుక్ చేసిన సీటు మా జీవితం" అన్నట్టు నిల్చున్నారు ఠీవిగా.

ఇంత జనాభావుంది లోకంలో. నిర్దోసి తంతే ఒక్కడి దగ్గిరైనా బస్సు టిక్కట్టుకు పోను ఒకటి రెండన్నా ఉండకపోవు. షూట్. వెళ్లు, స్నేహితుల నడక్కు. పరిచయస్థులు వాళ్లకన్న మెరుగు. జాగ్రత్త. నీ పర్సు పోయిందట. ఇవాళ పిక్చరు చూసి తీరాలిట. ముసలివాళ్లతో అయితే ఇది నీ షేక్స్పియర్ అను. పడుచువాళ్ళతో అయితే దీని హీరో నీ ఆప్తమిత్రుడనీ నువ్వుచూడలేదని తెలిస్తే యే లోకానున్నా భోర్న యేడిచేస్తాడనీ విట్టీగా చెప్పు. కొంచెం మొండిఘటం తటస్థపడితే మాట అని దగ్గిరకు పిలిచి సరస్వతితోడు అనమని, నీ లవ్ స్టోరీ టూకీగా చెప్పేసి, సూటిగా అడిగెయ్.

నీ మహారహస్యం వాడొక్కడికే చెప్పావన్న కృతజ్ఞత కొద్దీ తక్షణం యిచ్చేస్తాడు. దీనికి ఢోకాలేదు. నేను వాడిన మీదఒట్టే చెబుతున్నాను. నాకూ నీకూ తెలిసినవాడైతే ట్రూ స్టోరీ....ఏది....అప్పారావు గాడు నీ చొక్కా, దాని తాలూకు జేబూ, అందులో డబ్బూ సమిష్టిగా తగలేసి, ఇప్పుడు తప్పు గ్రహించి, ప్రేమకథలో విలన్ అయినందుకు బాధతో కటుకు కటుకు నాలిక్కొరిచేసుకుంటున్నాడని, అది మానిపించి నాలుకను కాపాడుటకైనా రెండు రూపాయలు అవసరమని చెప్పు. నమ్మకపోతే నీ కళ్లల్లోకి చూడమను. వాట్? బయలుదేరు. విష్ యూ లోన్. విష్ యూ టూ రుపీస్ అంటూ గద్గదస్వరంతో వీడ్కోలుచెప్పి కంటతడి పెట్టుకున్నాడు అప్పారావు. వానచినుక్కోసం ముత్యపుచిప్పలా, లైలా కోసం ఫిలింసెట్ మీద మజ్నూలా, మనీఆర్డర్ కోసం హాస్టలుగదిలో నీలా, భానుమతి కోసం బస్సు దగ్గిర మళ్లీ నువ్వేలా, దిలీప్‌కుమార్ మూడ్ కోసం ప్రొడ్యూసర్‌లా ఎదురుచూస్తూ ఉంటా, కదులు అని కూడా చెప్పి బాధగా తలవంచుకున్నాడు అప్పారావు.

క్రిందని గుర్నాధం కాళ్లు లోధి జేబులో డబ్బులా స్థిరంగా అక్కడే పడి ఉన్నాయి.

హారినీ యింకా కదలలేదా! ఈ పాటికి అప్పుతెచ్చేసి ఉంటావు, కథ కదులుతుందీ అనుకుంటూ ఉంటే?

నేను వెళ్లను, నాకు భయం, నా కివ్వరు అన్నాడు గుర్నాధం ముక్తసరిగా.

* * *